

SAMPLE
SEFER SHMOS NOW IN STORES!

מאוצרות
לקוטי
שיחות

חנוכה CHANUKAH

SELECTIONS FROM

LIKKUTEI
SICHOS

INSIGHTS INTO THE HOLIDAYS

BY THE LUBAVITCHER REBBE

Take your learning

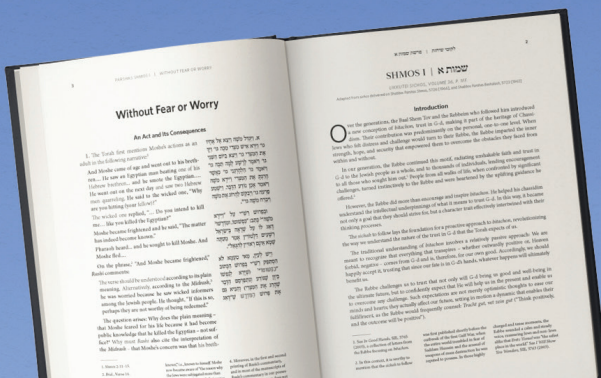
FROM STRENGTH TO STRENGTH

The Rebbe's Likkutei Sichos transforms Torah study, Jewish life, and daily routine.

The bestselling Selections from Likkutei Sichos series is proud to debut its newest volume, SEFER SHMOS.

With enhanced features and infinite depth, Sefer Shmos is guaranteed to boost your learning from strength to strength.

NEW VOLUME

SIE.ORG/SHMOS

EXCERPT FROM

מאוצרות

לקוטי שיחות

SELECTIONS FROM

LIKKUTEI SICHOS

—
Translated and Annotated by
Rabbi Eliyahu Touger and Rabbi Sholom Ber Wineberg

חנוכה

CHANUKAH

CHANUKAH | חנוכה

LIKKUTEI SICHOS, VOLUME 3, P. 810FF.

Adapted from *sichos* delivered on *Shabbos Parshas Vayeishev*, 5722 [(1961)],
and the 5th night of Chanukah, and *Zos Chanukah, Shabbos Parshas Mikeitz*, 5720 [(1959-1960)]

Introduction

On Chanukah, the Rebbe Rayatz would tell his chassidim,¹ “We must listen carefully to what the candles are saying.”

We can perceive the message that the Chanukah candles communicate by contrasting them with the lamps of the *Menorah* in the *Beis HaMikdash*:

- a) The lamps of the *Menorah* were kindled *within the Sanctuary*, while the Chanukah candles are kindled “*outside of the entrance to one’s house*.”²
- b) The lamps of the *Menorah* were kindled during the day, while the Chanukah candles are kindled “*after sunset*,” with the intent that they burn into the night.³
- c) Although the *Menorah* in the *Beis HaMikdash* had seven lamps, at the culmination of the festival, eight Chanukah lights are kindled.

All these themes – inner vs. outer, day vs. night, seven vs. eight – are interrelated and are an outgrowth of the core message of Chanukah, which commemorates the victory of the Jews over the Greeks, the purification and re-dedication of the *Beis HaMikdash*, and the miracle of the cruse of oil which lasted eight days.

The military conflict between the Jews and the Greeks was an outgrowth of the spiritual clash between them. The Greeks sought to make the Jews “forget Your Torah,”⁴ i.e., the Torah as it is connected with G-d. The Greeks did not object to the Jews studying the wisdom and logic of the Torah. However, they desired that it be studied as an intellectual pursuit, without the acknowledgment that it is *G-d’s* Torah.

Similarly, the Greeks tried to stamp out specifically the Jews’ observance of the *chukim*, the *mitzvos* whose rationale transcends the limits of knowledge and whose observance comes solely out of a commitment of *kabbalas ol*, the selfless dedication to fulfill G-d’s will. They opposed such observance because it stemmed from the Jews’ commitment to G-d that went beyond what could be known or understood.

In response, a small group of Jews took up arms against the mightiest power in the ancient world, an act of *mesirus nefesh* (self-sacrifice) which revealed the dimension of their souls that is intrinsically bound up with G-d. This evoked a parallel reaction Above, calling forth a miracle that transcended the limits of nature and delivered “the mighty into the hands of the weak, the many into the hands of the few.”⁴

Each year, kindling the Chanukah lights calls forth a light that is similarly transcendent.

1. *Kuntreis Baruch SheAsah Nissim* (Kehot, N.Y., 5711).

2. *Shabbos* 21b.

Orach Chayim 672:1-2.

3. See *Shabbos* 21b; *Shulchan Aruch*,

4. The *Al HaNissim* prayer.

Therefore, we kindle eight lights, for the natural order is structured in a set of seven, while transcendence is associated with the number eight. These lights are kindled after sunset, for they have the power to break through the limits of nature and illuminate darkness, and indeed, transform it into light. Ideally, they are to be kindled outside, making it evident that “the light of Torah” and “the candle of *mitzvah*”⁵ can illuminate not only a Jewish home, but also the world around it.

Chanukah represents “the dedication of the world.”⁶ By kindling the Chanukah lights and internalizing their message, we both anticipate and precipitate the era when “a priest will appear in Zion”⁷ and once again light the *Menorah* in the *Beis HaMikdash*.

---

5. *Mishlei* 6: 23.

6. *Shelah, Torah SheBichsav*, p. 301b (in the Amsterdam edition).

7. A traditional blessing used throughout the ages.

Lights We Live By

The Greatness of Peace

1. At the conclusion of his discussion of the laws of Chanukah, *Rambam* writes:¹

If [a person has the means to perform only one of two *mitzvos*,] lighting a lamp for his home, [i.e., *Shabbos* candles] or Chanukah lamps, [or if he only has the means to] light a lamp for his home or to sanctify the day (*Kiddush*), the lamp for his home receives primacy, since it generates peace within the home....

Peace is great. Indeed, the entire Torah was granted solely to bring about peace in the world.

The question arises: Why does *Rambam* explain the importance of peace in the portion of the *Mishneh Torah* specifically dealing with the laws of Chanukah? There are many laws that *Rambam* mentioned earlier in whose contexts it would have been fitting to underscore the preeminence of peace. Moreover, it seemingly would have been more appropriate to teach that the *Shabbos* lights are given primacy over the Chanukah lights in *Hilchos Shabbos*, especially since the law applying to *Kiddush* which *Rambam* quotes² has no connection at all with the laws of Chanukah. After stating these laws in *Hilchos Shabbos*, *Rambam* could have added the above conclusion concerning the preeminence of peace.

א. דער רמב"ם פסק'נט אין (סוף) הלכות חנוכה: "היה לפניו נר ביתו ונר חנוכה נר ביתו קודם" (אויב ער האט געלט נאר גענוג צו קויפן נר חנוכה אדער נאר נר שבת, איז נר שבת פריער און מ'דארף קויפן נר שבת), ווייל נר שבת איז צוליב שלום בית. און דער רמב"ם פירט אויס: "גדול השלום שכל התורה נתנה לעשות שלום בעולם" (גרויס איז דער שלום וואס די גאנצע תורה איז געגעבן געווארן צו מאכן שלום אין וועלט).

דארף מען פארשטיין, פארוואס שרייבט דער רמב"ם וועגן דער גרוסקייט פון שלום דוקא ביי הלכות חנוכה - ער האט עס דאך געקענט צושטעלן צו א סך פריערדיקע הלכות וואו אט דער ענין השלום איז מתאים? אויך די גאנצע הלכה, אז נר ביתו (שבת) איז קודם און עדיף פון נר חנוכה, האט געדארפט לכאורה זיין געשריבן אין הלכות שבת און דארט וואלט דער רמב"ם אויך געקענט צוגעבן אז "גדול השלום וכו'". ובפרט אז צוזאמען מיט דעם דין פון נר ביתו ונר חנוכה - ברענגט דער רמב"ם דעם דין פון נר ביתו וקידוש היום - וואס דאס האט דאך גאר קיין שייכות ניט מיט הלכות חנוכה.

1. *Hilchos Chanukah* 4:14.

2. Although *Rambam* quotes the

Talmudic source (*Shabbos* 23b) for this law, he elaborates on the connection between the two subjects

more than the original text does. This is not the place for further discussion of the matter.

Two Frequencies of Light

2. This question can be answered by explaining the difference between the lamps of the *Menorah* in the *Beis HaMikdash* and the Chanukah lights that has been mentioned several times previously. Among the differences between these two *mitzvos* are:

a) the lamps of the *Menorah* were kindled indoors, *within the Sanctuary*, while the Chanukah lights are lit “*outside of the entrance to one’s house*.”³

b) the lamps of the *Menorah* were kindled during the day, while there was still ample daylight, while the Chanukah lights are lit “*after sunset*,”³ with the intent that they burn into the night.

The lamps of the *Menorah* were kindled in the *Beis HaMikdash*, a place where holiness was overtly revealed. There, the concealment of G-dliness which characterizes our material world was not at all apparent. Therefore, when the Greeks brought impurity into the *Beis HaMikdash*, the sacrificial worship carried out there as a whole, and, in particular, the kindling of the *Menorah*, was nullified.

The Chanukah lights serve a different purpose. Their intent is to illuminate the “*outside*,” the environment beyond our homes, brightening even the darkness of night, i.e., the exile. Indeed, the Chanukah lights have the potential to negate entirely the forces of evil. This is alluded to in our Sages’ statement³ that the candles should burn until “*the feet of the Tarmudites depart from the marketplace*.”⁴ The Hebrew name *Tarmud* (תרמוד), shares its root letters with the word *moredes* (מורדת), “*rebellious one*,” and refers to the forces of evil.⁵

3. *Shabbos* 21b.

4. Tarmud or Tadmur is Palmyra, an oasis of the Syrian desert. The Tarmudites also lived throughout *Eretz Yisrael* and sold kindling materials. They hawked their wares in the streets after most people already retired to their homes.

5. See *Kehillas Yaakov* (written by

the author of *Melo HaRo'im*), entry *Tarmud*. This concept, as are all the elements of *Pnimitiyus HaTorah*, is also reflected in the teachings of *nigleh*, the revealed realm of Torah study. As could be inferred from our Sages’ statements (*Yevamos* 16b), the Tarmudites included descendants of the servants of King Shlomoh who rebelled against

ב. ווי גערעדט כּמה פּעמם וועגן די אונטערשיידן צווישן גרות המקדש און גרות חנוכה, אז גרות המקדש איז זייער מצוה געווען אנצוצינדן איבערווייניק אין בית המקדש און דוקא בייטאג ווען ס'איז געווען גוט ליכטיק. דאקעגן די גרות חנוכה דארפן זיין “על פתח ביתו מבחוץ” - אין דרויסן און מ'דארף זיי אנצינדן משתשקע החמה, אין דער צייט ווען די זון פארגייט.

די גרות המקדש האט מען געצינדן אין אן ארט וואו ס'האט געלויבטן אלקות בגילוי און דער העלם פון וועלט איז דארט לגמרי ניט געווען. דערפאר ווען די יונים האבן אריינגעבראכט די טומאה אין מקדש איז נתבטל געווארן די עבודה פון בית המקדש בכלל, און הדלקת גרות המקדש - ביחוד. דער אויפטו פון גרות חנוכה איז, אז זיי באלייבטן אויך דעם דרויסן, אויך אפילו די פינסטערניש פון דער נאכט, דעם גלות, ביז צו מבטל מאכן דעם גאנצן ענין פון לעומת זה - “עד דכליא ריגלא דתרמודאי” - (“תרמוד” אותיות “מורדת”).³

him, fled, and intermingled with the inhabitants of Tarmud. King Shlomoh “sat on the throne of G-d” (*I Divrei HaYomim* 29:23). Thus, a rebellion against him constituted a rebellion against G-d, casting off the yoke of His authority, as it were.

This also reflects the advantage of the lights of Chanukah over the

This indicates that the Chanukah lights possess a dimension which surpasses the lights of the *Menorah* in the *Beis HaMikdash*. This is also reflected by *Ramban's* commentary,⁶ which explains that the lights of the *Menorah* were nullified when the Greeks desecrated the holiness of the *Beis HaMikdash*. The lights of Chanukah, by contrast, will “never be nullified.” They continue to shine even in exile, in the times of the greatest darkness.

This parallels the advantage which *baalei teshuvah*, those who repent, possess over the righteous.⁷ The righteous have no connection to evil. A *baal teshuvah*, by contrast, has tasted evil, but through *teshuvah* has found the power to transform his past. Even his intentional transgressions can be converted into merits;⁸ the evil itself is transformed into good.

These concepts are also reflected in the fact that we light a greater number of candles on Chanukah (eight) than the number of lights in the *Beis HaMikdash* (seven). These numbers are also significant. Seven refers to perfection within the natural order, as reflected in the natural order of time, seven days of the week. Seven thus applies to the *Seder HaHishtalshelus*, the chainlike progression of spiritual existence that ultimately brings our material world into being. Therefore, in the *Beis HaMikdash*, where G-dliness was revealed, seven lamps were sufficient, for seven represents the light of the *Seder HaHishtalshelus*.

When, however, the intent is to illuminate the darkness of the world, it is necessary to employ a light which *transcends* the natural order. Such a light is produced by the eight lights kindled on

און דערמיט זיינען גרות חנוכה העכער פון גרות המקדש, ווי ס'איז פארשטאנדיק פון רמב"ן, ווייל גרות המקדש זיינען בטל געווארן ווען די יונים האבן מחלל געווען דעם בית המקדש, אבער גרות חנוכה זיינען "אינן בטלין לעולם," זיי לייכטן אויך אין גלות, אין צייט פון גרעסטן חושך.

דאס איז על דרך ווי די מעלה פון בעלי תשובה אויף צדיקים". צדיקים האבן צו רע אינגאנצן קיין שייכות ניט; אבער בעלי תשובה האבן דורך תשובה דעם כח צו מאכן אז אויך פון "ודונות" זאלן ווערן "זכיות", דעם רע אליין מהפך זיין צו טוב.

אויך די צאל פון די גרות חנוכה איז גרעסער פון דער צאל גרות אין מקדש: גרות המקדש זיינען געווען זיבן און גרות חנוכה - אכט. דער מספר שבועה ווייזט אויף די "שבועת ימי ההקף" (דער גאנצער סדר פון זמן אין וועלט), וואס דאס איז דער סדר פון השתלשלות; און דער מספר שמונה ווייזט אויף העכער פון סדר ההשתלשלות, דערפאר איז אין בית המקדש, וואו ס'איז געווען גילוי אלקות, איז געווען גענוג דער מספר שבועה, דער אור וואס אין סדר ההשתלשלות, אבער כדי צו באלייכטן אויך דעם ארט פון חושך, מוז מען אויך דעם האבן דעם אור וואס איז העכער פון

lights of the *Menorah* in the *Beis HaMikdash*. The revelation brought about by the *Menorah's* lights did not nullify the existence of the Tarmudites. On the contrary, the Tarmudites were partners in the destruction of the *Beis HaMikdash* (*Jerusalem Talmud, Taanis 4:5*).

The Chanukah lights, by contrast, cause the “feet of the Tarmudites” to “depart,” i.e., these lights nullify the existence of even their feet, eliminating all traces, even the lowest levels, “the feet,” of those who throw off the yoke of G-d’s authority.

6. At the beginning of *Parshas Behaaloscha*.

7. See *Berachos 34b*. See also *Sefer HaMaamarim 5709*, p. 183, footnote 1.

8. *Yoma 86b*.

Chanukah,⁹ for the number eight reflects a light that is not bound by any limits.¹⁰

השתלשלות - די שמונה גרות פון חנוכה!

Fusing Two Paths

3. *Baalei teshuvah* possess an advantage over the righteous; they reach a higher level of Divine light. Nevertheless, the righteous possess an advantage over *baalei teshuvah* in that they have nothing at all to do with evil. Their Divine service involves only good, and they experience the revelation of Divine light to a greater degree.

For this reason, the consummate perfection of Divine service involves the fusion of both approaches – that of the righteous and the *baalei teshuvah*. This will be accomplished in the most complete sense with the coming of *Mashiach*, who will even “motivate the righteous to turn to G-d in *teshuvah*.”¹¹ The fusion of these two approaches can only be made possible by a light which transcends both of them and is, therefore, able to bring them both together.¹²

The positive quality achieved by the fusion of these two paths of service is also reflected in the Chanukah lights.¹³ Their purpose is to

ג. פונדעס טוועגן - כאטש עס איז פאראן א מעלה אין דער עבודה פון בעלי תשובה, וואס דערלאנגט העכער ווי די עבודה פון צדיקים - איז אבער אויך א מעלה אין עבודת הצדיקים, וואס זיי האבן לגמרי ניט צו טאן מיט רע, זייער גאנצע עבודה איז נאר אין טוב, און דער אור אלקי איז ביי זיי מער בגילוי.

דעריבער איז תכלית השלימות צו מחבר זיין ביידע עבודות - די עבודה פון צדיקים און די עבודה פון תשובה. די שלימות פון חיבור שתי העבודות וועט זיך אויפטאן בביאת המשיח: “משיח אתא לאתבא צדיקא בתיבתא”¹¹, אז משיח וועט צוברענגען אויך די צדיקים צו תשובה. אט דער חיבור פון ביידע עבודות קומט דורך אן אור וואס איז העכער פון זיי ביידן, וואס ער פארציניקט ביידע עבודות צוזאמען.

אט די מעלה פון מחבר זיין ביידע עבודות איז אויך מרוקז אין גרות חנוכה:

9. For this reason, the blessing requesting Divine healing was instituted as the eighth blessing of the *Shemoneh Esreh*. Healing is identified with *teshuvah*, which draws down such a transcendent light, as explained in the *Tzemach Tzedek's maamar* entitled *Vechol Adam lo Yihiyeh, Or HaTorah, Devarim*, Vol. 3, p. 1555; the *maamar* entitled *Vechol Adam lo Yihiyeh*, 5723, *Toras Menachem, Sefer HaMaamarim Melukat*, Vol. 1, p. 74ff. Consult those sources.

10. See the *Responsa of the Rashba*, Vol. I, Responsum 9. See also the *maamar* entitled *Vayehi BaYom HaShemini*, 5704, where this concept is explained at length.

11. *Likkutei Torah, Devarim*, p. 92b, *Shir HaShirim* 50b. See *Zohar*, Vol. III, p. 153b.

12. Chassidic teachings explain that the unity of opposing spiritual motifs is brought about by the revelation of a level of light loftier than both of these. See the *maamar* entitled *Heichaltzu*, 5659, chs. 26, 29.

There are two levels of transcendence: one which stands in opposition to limitation, and one which is a borrowed term, for it is neither a limitation or its opposite, and instead represents a totally different level. It is called transcendent only because there is no other term to describe it. *Teshuvah* relates to the lower level of

transcendence, while the higher level refers to that which unifies *teshuvah* with the service of the righteous.

13. This concept also shares a connection to *Parshas Vayeishev*, which is usually read on the *Shabbos* before Chanukah or on the first *Shabbos* of Chanukah, as reflected in the teachings of the *Maggid of Mezeritch (Or HaTorah)*, at the beginning of *Parshas Vayeishev*. On the verse (*Bereishis* 37:1): “Yaakov settled in the land where his father had sojourned, in the land of Canaan,” the *Maggid* focuses on the fact that the word *בגוי*, translated as “sojourned,” also means “fear of.” Thus, the verse can be interpreted to mean that even though Yaakov had settled in the

illuminate the darkness of night and of exile. They are, however, rooted in the lamps of the *Beis HaMikdash*, for the Chanukah lights were instituted to commemorate the lights of the *Menorah* and the miracle that took place concerning them.

This concept is also alluded to by the eight Chanukah lights, for the number eight is associated with the Era of the Redemption. Thus, our Sages relate¹⁴ that the harp used in the *Beis HaMikdash* had seven strings, but the harp in the Era of the Redemption will have eight. This refers to the revelation which transcends the natural order. This revelation is, however, itself lifted to even higher level because it is encompassed by the influence of G-d's Essence, which reflects the *ultimate* level of transcendence.¹² This truly infinite level can fuse the Divine light which *permeates* the natural order (paralleled in the context of Divine service by the Divine service of the righteous) with the Divine light which *transcends* the natural order (paralleled by Divine service of *baalei teshuvah*).

זיי אליין באלייכטן דעם חושך פון נאכט און גלות, אבער זיי געמען זיך און זיי קומען בהמשך צו די גרות המקדש - מען האט זיי מתקן געווען לזכר און דורך דעם גס וואס איז געווען מיט די גרות המקדש.

און דאס איז נאך א רמז אין דעם מספר "שמונה" פון גרות חנוכה, וואס דאס איז מרמז אויף דעם גילוי פון לעתיד - דוגמת הכנור של ימות המשיח וואס וועט זיין גיט ווי דער כנור המקדש פון זיבן נימין נאר פון שמונה נימין - וואס דאס איז גיט נאר דער גילוי פון העקער פון סדר השתלשלות, ווי אויבן געזאגט, נאר אין דעם איז דא די המשכת העצמות, דער אמת'ער ענין פון בלי גבול, וואס איז מחבר ביידע ענינים: השתלשלות (צדיקים) און למעלה מסדר השתלשלות (תשובה).

The Connection Between Chanukah and Peace

4. On this basis, we can understand why *Rambam* underscores the greatness of peace in *Hilchos Chanukah*. Peace refers to the establishment of unity between opposing motifs.¹⁵ With regard to opposites, there are several levels. Concerning the matter at hand

ד. לויט דעם וועט מען פארשטיין וואס דער רמב"ם ברענגט וועגן דער גרויסקייט פון שלום אין הלכות חנוכה דוקא: שלום מיינט דאך די פאראיניקונג פון צוויי זאכן וואס זיינען מנגד, פארקערט איינער צום צווייטן.¹⁵ אין דעם ניגוד זיינען דא פמה

land - in our material world - he was still absorbed in the fear of his Father in Heaven. Although he lived in the land of Canaan, among wicked people (as *Hoshea* 12:8 states, "Canaan, in his hands are crooked scales"), he did not learn from their actions. The Maggid is emphasizing that there are two levels of land, *eretz*: One level, *artzios*, refers to simple physicality, or involvement in material affairs. The second level,

alluded to by the phrase, "the land of Canaan," refers to the pursuit of physical pleasures and desires.

(There is a similar explanation in *Torah Or*, p. 26c, also focusing on the fact that the above verse mentions the word "land" twice. The explanation in *Torah Or*, however, speaks of two lofty levels of Divine service: the sublime unity and the lower unity.) The repetition of the

word "land" refers to the approaches of the righteous and of the *baalei teshuvah*. Both are mentioned in the same verse, indicating a connection between them. See *Toras Menachem*, Vol. 32, p. 321ff, where these concepts are discussed at length.

14. *Arachin* 13b. See also *Likkutei Torah, Vayikra*, p. 21d.

15. See *Tanya, Iggeres HaKodesh*, the conclusion of Epistle 30.

– peace in the home – we are speaking about establishing unity between all the elements of the house so that they are directed toward one purpose, i.e., bringing about the indwelling of the Divine Presence, as G-d promised, “I will dwell among them,”¹⁶ for every Jewish home can be “a sanctuary in microcosm”¹⁷ where the Divine Presence rests.

In particular, this refers to the establishment of peace between a husband and wife, (for the term “his home” is also employed to mean “his wife.”¹⁸) Although men and women have opposite tendencies, they can complement and assist each other. In that vein, the Torah¹⁹ refers to a woman being an *ezer kinegdo* for her husband. That term literally means “a helper opposite him.” Our Sages²⁰ explain that when a husband and wife function harmoniously, she becomes his helper. Otherwise, she is “opposite him.”

This conception of peace in the home is engendered by the kindling of *Shabbos* candles.²¹ Similarly, the Chanukah lights are also intended to bring about peace. Indeed, they are intended to establish harmony between contrasts of an even greater nature, bringing about a loftier level of peace: peace between darkness (the time when the Chanukah candles shine) and light, between the natural order and the light that transcends that order.

To explain this in terms of our Divine service: There are two dimensions of the Chanukah lights:

16. *Shmos* 25:8.

17. Cf. *Megillah* 29a.

18. *Yoma* 2a. See also *Shabbos* 118b.

19. *Bereishis* 2:20.

20. See *Yevamos* 63a.

21. See the Alter Rebbe’s *Shulchan Aruch* 263:1, which explains that the reason for kindling *Shabbos* candles is to establish peace in the home, i.e., so that one of the members of the family will not trip over a piece of wood or a stone left on the floor, and for this reason enter into strife with another family member. Similarly, lighting *Shabbos* candles

is associated with *oneg Shabbos*, “*Shabbos* pleasure.” Primarily, this refers to kindling the candles where a person eats so that he derives greater satisfaction from his meal. In a larger sense, all of a person’s physical needs can be referred to by the term “eating.”

The explanation in the main text of the fusion of the opposite tendencies of a husband and wife clarifies *Rambam’s* wording in *Hilchos Chanukah*, *loc. cit.* In that source, while explaining that the *Shabbos* candles receive primacy over the Chanukah lamps because they generate peace within the home, he cites the fact

דְּרָגוֹת. וּבְעֵינֵינוּ: דָּעַר שְׁלוֹם
אֹן פֶּאֲרָאִיִּיקוֹנָג פּוֹן כָּל
עֵינֵי הַבַּיִת צוֹ אִיִּין תְּכֵלִית
פּוֹן “וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְכֶם.” וּבְפֶרֶט
דָּעַר “כְּנֻגְדוֹ” פּוֹן פְּרוּי (בֵּיתוֹ זוֹ
אֲשֶׁתּוֹ)² אֹן טָאן וּוְאָס מְדָרְךָ
אִיבְעֶרְמַאֲכֵן אֹיף אֵן “עֵזֶר” –
שְׁלוֹם בֵּיתוֹ דּוֹרְךָ גְרוֹת שְׁבֶת.
אֲ גְרַעֲסַעְרַעַר נְגוּד (וּבְמִילָא
– אֲ גְרַעֲסַעְרַעַר שְׁלוֹם), נְגוּד
חֻשְׁךָ (מִשְׁתַּשְׁקַע הַחֲמָה)
וְאוֹר, הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת אֹן הַעֲכָעַר
פּוֹן הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת. אֹן דָּאָס אִיז
דָּעַר עֵינֵן פּוֹן חֲנוּכָה: (א) דָּעַר

that “G-d’s name is blotted out to establish peace between a husband and wife.” Similarly, the above explanations clarify why the Talmud and *Rambam* refer to the *Shabbos* candles with the term “a lamp for one’s home,”* rather than by name. (Indeed, in the passage from *Shabbos* 23b, it is necessary for *Rashi* to explain that the intent is *Shabbos* candles.) For the importance of the *Shabbos* candles in this context is the peace they establish within the home.

* As stated in the main text, the words, “one’s home,” can also refer to one’s wife.

a) The dimension of *teshuvah*, i.e., that even darkness will be illuminated, establishing peace between G-d and entities that feel separate from Him.

b) The fusion of both manners of service – the service of *teshuvah* with the service of the righteous, the fusion of *Seder HaHishtalshelus* with the light that transcends *Seder HaHishtalshelus*, enabling the light that transcends the natural order to shine within the natural order.

This is the ultimate intent. When, however, a person lacks resources to achieve this, it is self-understood that his first priority must be establishing peace in the home by drawing down the indwelling of the Divine presence, and not the illumination of the outside environment. Thus, kindling *Shabbos* candles, establishing peace in the home, is given precedence.

The Purpose of Light

5. There is a difference between the Chanukah lights and other lights kindled to observe *mitzvos*. Indeed, this distinction applies even with regard to the lights of the *Menorah*, which are the source for the *mitzvah* of kindling Chanukah lights. Other lights associated with *mitzvos* are merely intermediaries through which one can reach a desired goal. The Chanukah lights, by contrast, are not intermediaries; the light they produce represents their purpose.

To explain: In general, the other lights associated with *mitzvos* can be divided into two categories:

a) Lights kindled for the sake of honor, such as candles lit in a synagogue to enhance its honor. They are not lit for the sake of their light. Therefore, the blessing *borei meorei ho'eish*, recited during the *Havdalah* ceremony, may not be recited over these candles.²²

ענין פון עבודת התשובה, אז אויך דער חושך זאל באלויקטן ווערן, (דער שלום און חיבור פון דברים נפרדים - מיט אלקות); (ב) דער חיבור פון ביידע עבודות: צדיקים און בעלי תשובה, השתלשלות און למעלה מהשתלשלות.

ווען ער האט אבער ניט גענוג כח - איז פארשטאנדיק אז ער דארף זיך פארלייגן אויף דעם ושכנתי בתוכם אין הויז, ניט אויפן באלויקטן דעם חוץ - אויף אנציינדן די גרות שבת. - שלום בית עדיף.

(משיחת ש"פ וישב תשכ"ב)

ה. גרות חנוכה זיינען אויסגעטיילט פון אנדערע גרות של מצוה, - אפילו פון גרות המקדש, כאטש די גרות חנוכה נעמען זיך פון גרות המקדש - דערמיט וואס אנדערע גרות מצוה זיינען בלויז א מיטל צו א געוויסן תכלית וועלכן מ'דערגרייכט דורך די גרות, אבער די גרות חנוכה, איז זייער ציל און תכלית אין זיי אליין.

גרות של מצוה טיילן זיך בכלל אין צוויי סוגים: (א) גרות העשויים לכבוד, אזוי ווי גרות בית הכנסת וכדומה, וואס מען צינדט זיי אלס כבוד צו דער שול, און ניט צוליב זייער ליכטיקייט; וואס דערפאר קען מען אויף זיי ניט מאכן די ברכה בורא מאורי האש, צו הבדלה²²;

22. *Berachos* 53a; the Alter Rebbe's *Shulchan Aruch* 298:17.

b) Lights kindled to illuminate. For example, the *Shabbos* candles are lit so that their light will bring peace in the home. This is also true, with regard to the lights of the Sanctuary, as it is written,²³ “The seven lamps will shine,” i.e., they were kindled to produce light.

Similarly, the Chanukah lights are kindled to illuminate. For this reason, it is necessary to explain²⁴ that these lights should not be used for *Havdalah*, because it is forbidden to derive any benefit from them. Were we allowed to benefit from them, they could be used for the *Havdalah* ceremony, for their purpose is to provide light.

There is a distinction, however, between the Chanukah lights on the one hand, and *Shabbos* candles and the lamps of the *Menorah* on the other. The *Shabbos* candles and the lamps of the *Menorah* are kindled for a purpose: the *Shabbos* candles to establish peace in the home, and the lamps of the *Menorah* to serve as “testimony to all the inhabitants of the world that the Divine Presence rests within Israel.”²⁵ With regard to the Chanukah lights, by contrast, the objective of kindling them is the light itself; they have no other purpose.

True, the *Talmud*²⁶ states that the Chanukah lights serve to “publicize the Chanukah miracle,” because seeing their light makes an observer aware of the miracle. This does not, however, represent their fundamental purpose. Their fundamental purpose is to shine forth light; it is only that as a result, their light also publicizes the Chanukah miracle.²⁷

(ב) נרות וואס מען צינדט זיי צוליב זייער ליכטיקייט, ווי נרות שבת, וואס ווערן געצונדן בכדי צו ברענגען שלום בית מיט זייער ליכטיקייט; אויך ביי נרות המקדש שטייט²³ “ואירו שבעת הנרות”, זיי ווערן געצונדן צוליב ליכטיקייט; און אזוי זיינען די נרות חנוכה אויך צוליב זייער אור. און דאס איז פארשטאנדיק דערפון וואס מען מוז האבן א טעם אויף דעם דין פון “אין מבדילין על נר חנוכה”, ווייל מ’טאר פון זיי ניט האבן קיין הנאה. איז דאך דערפון פארשטאנדיק, אז אויב מ’וואלט מעגן פון זיי הנאה האבן וואלט’ן יא געקאנט מאכן הבדלה איבער זיי, ווייל זייער ענין איז צוליב ליכטיקייט.

אבער אין דעם צווייטן סוג גופא זיינען נרות חנוכה אנדערש פון נרות שבת און נרות המקדש, וואס די ליכטיקייט פון נרות שבת און נרות המקדש איז צוליב א תכלית: צוליב שלום בית (נרות שבת), אדער בכדי צו זיין אן עדות וואס זאל מודיע זיין אלעמען אין וועלט אז די שכינה רוט צווישן אידן (נרות המקדש).²⁴ אבער די נרות חנוכה איז זייער ליכטיקייט ניט צוליב עפעס אן אנדער צוועק, נאר אין זיי אליין שטייט זייער תכלית.

און הגם אז די גמרא זאגט אז די נרות חנוכה זיינען ל”פרסומי ניסא”²⁵, צוליב מפרסם זיין דעם גס דורך זייער ליכטיקייט - איז אבער דא ניט דער פשוט אז זייער גאנצער ענין איז צוליב דעם, נאר אז אין זיי איז פאראן, אויסער זייער אייגענעם עיקר/דיקן תכלית, אויך א צוגאב ענין, וואס זיי זיינען מפרסם דעם גס פון חנוכה.²⁶

23. *Bamidbar* 8:2.

24. The *Shulchan Aruch* of Rav Yosef Caro, *Orach Chayim* 681:1. See the elaborate explanation of this concept in *Moadim B’Halachah*, by Rabbi S. Y. Zevin.

25. *Shabbos* 22b. See also the *Sifra*

quoted by *Tosafos*, s.v. *vechi*, to that passage.

26. *Shabbos* 23b.

27. The concept that the Chanukah lamps were not intended for a purpose other than their light cannot be disputed because of the explanation

given above that the Chanukah lamps generate peace (indeed, a higher dimension of peace than that generated by the *Shabbos* candles). Nor can a question be raised from the fact that kindling the Chanukah lamps refines and elevates the G-dly sparks encloded in the

This explanation is borne out by the fact that the *mitzvah* is fulfilled and a blessing is recited over the Chanukah lights, mentioning G-d's name and His sovereignty, even when kindling them does not publicize the Chanukah miracle.²⁸

This is not so with regard to the *Shabbos* candles. If they are lit in a manner that does not enable the purpose of generating peace in the home to be fulfilled, it is forbidden to recite a blessing upon them. For example, when the heads of several families kindle *Shabbos* lights in a single candelabrum, the additional candles do not markedly increase the light and thus do not increase peace in the home. Therefore, it is forbidden to recite a blessing on the additional candles in such a situation.²⁹

With regard to Chanukah lights, by contrast, the *Talmud* rules³⁰ that a single candelabrum with place for two distinct lights may be used by two individuals. Although the second light does not cause the miracle to have been further publicized, the second person is also considered to be fulfilling the *mitzvah* and should recite a blessing before doing so.

Similarly, the *Talmud* states³¹ that in a time of danger,³² when the Chanukah lights cannot be kindled in a manner that overtly publicizes the miracle, it is sufficient to light candles on a table within one's home, and a blessing should be recited. This indicates that publicizing the Chanukah miracle is merely an incidental factor associated with kindling Chanukah lights. Their fundamental purpose is the light that they produce.

oil. These concepts, like the concept of publicizing the Chanukah miracle, are secondary consequences, by-products, as it were, of the essential purpose of the Chanukah lamps – their light. Kindling them achieves a self-contained purpose.

28. E.g., a person living alone who kindles them within his home, as will be explained later in the main text. Were the *mitzvah* not to be fulfilled

by kindling the lights in this manner, it would be forbidden to recite a blessing because by doing so, one would mention G-d's name in vain.

29. See the Alter Rebbe's *Shulchan Aruch* 263:10, and the sources cited there.

30. *Shabbos*, *loc. cit.*

31. *Shabbos* 21b.

32. I.e., an era when the non-Jews at-

א ראייה דערצו איז דערפון וואס מען איז מקיים די מצוה און מ'מאכט א ברכה בשם ומלכות אויף גרות חנוכה אויף אין פאל ווען ס'איז ניטא קיין פרסומי ניסא.

די גרות שבת, אויב מען צינדט זיי אין אן אופן וואו עס פירט זיך ניט אויס דער תכלית פון שלום בית - ווי צום ביישפיל ווען עטלעכע בעלי בתים צינדן די שבת ליכט אין איין מנורה, וואו די צוגעגעבענע ליכט גיט ניט צו קיין ליכטיקייט און במילא אויך ניט צום שלום בית, טאר מען אויף אזעלכע גרות קיין ברכה ניט מאכן.²⁹ אבער ביי גרות חנוכה איז דער דין הפשוט³⁰: "גר שיש לה שני פיות עולה לשני בני אדם", אז צוויי מענטשן מעגן צינדן חנוכה ליכט אין צוויי באזונדערע רערן פון איין מנורה, הגם די צווייטע ליכט אין דער מנורה גיט גארניט צו אין פרסומי ניסא. אויך זאגט די גמרא³¹, אז "בשעת הסכנה", ווען מען קען ניט צינדן די חנוכה ליכט אין אן אופן פון פרסומי ניסא, איז גענוג מען זאל די ליכט אוועקשטעלן ביי זיך אויפן טיש און ער מאכט אויף דעם א ברכה. זעט מען דאך דערפון אז דער ענין פון פרסומי ניסא ביי די גרות חנוכה איז נאר א הוספה צום עיקר תכלית - די ליכטיקייט פון די גרות גופא.

tempted to stamp out the observance of Chanukah and it was dangerous to kindle the Chanukah lights in a manner that could be noticed. Before this time, Chanukah lights were kindled outdoors, at the entrance to one's home or courtyard. From the time of danger onward, it became customary to kindle the lights indoors. When kindling Chanukah lights at home, kindling another light, the *shamash*, makes it evident that the first light

A Glimmer of Transcendence

6. The inner reason for the above distinction can be explained as follows: All the elements of the Chanukah miracle – the decrees of the Greeks in that era, the self-sacrifice of the Jews that brought about the miracle, the miracle itself, and as a result, the commemoration of the miracle by kindling the Chanukah lights as instituted by our Sages – revolve around one concept: the Jews' inherent commitment to G-d, which transcends the limits of rational thought.

To explain: The intent of the decrees issued by the Greeks was “to make [the Jews] forget Your Torah.”³³ The emphasis is on “Your Torah” – the Torah as it is connected with G-d, i.e., the G-dliness in the Torah that transcends rational thought. The Greeks did not object to the Jews studying the wisdom and logic of the Torah. However, they desired that the Torah be studied as an intellectual pursuit, without the acknowledgment that it is G-d's Torah.

Similarly, with regard to the observance of *mitzvos*, the Greeks' intent was to have the Jews “violate the decrees of *Your will*.”²⁹ The word “decrees” refers to the *chukim*, the *mitzvos* whose rationale transcends the limits of mortal logic and which are observed solely out of a commitment of *kabbalas ol*, the selfless dedication to fulfill G-d's will. These were the *mitzvos* which the Greeks endeavored to stamp out.

More particularly, the Greeks would have even accepted the observance of the *chukim* if the motive for this observance had a basis in logic. They would not have objected had the Jews said: It is true we do not understand the rationale for the *chukim*. Nevertheless, we rely on the fact that He Who commanded

ו. די פנימיות ערקלערונג דערפון: אלע עניני חנוכה - סיי די גזירות פון די יונים אין יענער צייט, סיי די מסירת נפש פון אידן דאן, וואס האט מיטגעבראכט דעם נס פון חנוכה, סיי דער נס אליין און, במילא, אויך די מצות נר חנוכה וואס די חכמים האבן מתקן געווען לזכר הגם - זיינען זאכן וואס רידן אן דעם פארבונד וואס איז העכער פון טעם ודעת צווישן אידן מיט דעם אויבערשטן.

דער צוועק פון די גזירות היינט איז געווען: “להשכיחם תורתך”, מאכן אידן צו פארגעסן דיין תורה, די גטלעכקייט אין דער תורה וואס איז העכער פאר שכל. זיי האט ניט געארט אז אידן זאלן לערנען דעם שכל און חכמה פון תורה; זיי האבן נאר געוואלט אז אין דעם לערנען תורה זאל זיך ניט אנהערן אז ס'איז דעם אויבערשטנס תורה. און אזוי אויך “להעבירם מחקיך רצונך” - אז אידן זאלן ניט מקיים זיין די “חקים”, די מצוות וואס זיינען העכער פון שכל, און זייער קיום איז נאר מיט קבלת עול, ווייל אזוי איז “רצונך”, דעם אויבערשטנס רצון. דאס הייסט די יונים וואלטן אפילו מסכים געווען אז די אידן זאלן מקיים זיין די חקים מצוות, דורך א געוויסע הסברה (ערקלערונג): קען מען מקיים זיין חקים, כאטש מ'פארשטייט זיי ניט מיטן שכל, ווייל מען פארלאזט זיך דערביי אז דער אנוואגער פון די חקים, זייענדיק א בעל-שכל נפלא,

is kindled to commemorate the Chanukah miracle. However, even if one does not have another light to use as a *shamash*, he nevertheless

should recite a blessing and kindle one light (the later commentaries to the *Shulchan Aruch* of Rav Yosef Caro, sec. 678.) This indicates that

the *mitzvah* of kindling Chanukah lights applies even when they do not publicize the miracle at all.

33. The *Al HaNissim* prayer.

their observance possesses sublime knowledge. Thus, we can assume that the *chukim* also possess a rationale, although that rationale transcends the limits of ordinary mortal knowledge.³⁴

The Greeks would not have objected so severely to such an approach to the observance of the *chukim*. What they primarily opposed was the Jews' commitment to observe the *chukim* because of *kabbalas ol* alone, without seeking any rationale. They opposed the Jews' desire to obey solely because the *mitzvos* are G-d's will.³⁵

This explanation also enables us to understand why the Greeks defiled all the oil in the *Beis Ha-Mikdash* making it impure rather than simply destroying or stealing it. The entire concept of ritual purity and impurity are included in the category of *chukim*, transcending the limits of mortal logic. As the *Midrash* states,³⁶ "The Holy One, blessed be He, declares, "This is a statute which I have instituted, a decree which I have ordained. You have no permission to violate it." There is no reason in mortal logic why a corpse imparts ritual impurity, or why a *mikveh* restores ritual purity. These are unyielding decrees from G-d which the Jews must observe. Since ritual impurity is a concept which transcends mortal intellect, the Greeks strove against it, and "made all the oil in the Sanctuary impure."³⁷

Similarly, the Jews' response to the challenge presented by the Greeks transcended the limits of mortal intellect. They fought the Greeks with *me-sirus nefesh*. Although the battle pitted "the weak" against "the strong,"³³ they were willing to sacrifice

האט מסתמא אויך אין די חקים א פארשטאנדיקן טעם.³⁴ אויך אזא אופן קיום החקים - האבן זיך די יונים ניט אזוי קעגנגעשטעלט. זיי האט בעיקר געארט וואס די אידן זיינען מקיים די חקים אינגאנצן מיט קבלת עול, אן קיין שום ערקלערונג, נאר בלויז ווייל אזוי איז דער רצון פון אויבערשטן.³⁵

דאס איז אויך די ערקלערונג פון דעם וואס די יונים האבן טמא געמאכט אלע בוימלען וואס זיינען געווען אין בית המקדש. דער גאנצער ענין פון טומאה וטהרה איז דאך העכער פון שכל, ווי דער מדרש זאגט:³⁶ "אמר הקדוש ברוך הוא חקה חקתי גזירה גזרתי ואי אתה רשאי לעבור על גזרתי" - עס איז ניט פאראן קיין שכל-ערקלערונג פארוואס א מת איז מטמא און פארוואס א מקוה איז מטהה, נאר דאס איז גיט ברוך הוא א גזירה און א שטרענגער געזעץ, וואס אידן טארן אנדערש ניט טאן. און ווייל טומאה איז אן ענין וואס איז אינגאנצן העכער פון מענטשלעכן פארשטאנד, האבן די יונים מלחמה געהאלטן קעגן דעם און "טמאו כל השמנים שבהיכל".

אויך די עבודה פון די אידן דעמאלט איז געווען אין אן אופן פון העכער פון טעם ודעת - אין דער מלחמה קעגן די יונים זיינען זיי געגאנגען מיט מסירת נפש (חלשים קעגן גבורים וכו') פאר

34. There is, moreover, a foundation for such an approach within the Torah itself. *Bamidbar Rabbah* (19:2) quotes King Shlomoh as saying, "I was able to comprehend all the reasons for the *mitzvos* of the Torah, but with regard to the Red Heifer, [I probed, I asked and I sought, I said, 'I will become wise,' but I saw that] 'it is far from my [under-

standing.]" The very fact that King Shlomoh sought to discover the rationale for the Red Heifer indicates that such a rationale exists. Similarly, with regard to Moshe, the *Midrash* (*loc. cit.*:6) states, "The Holy One, blessed be He, told Moshe, 'To you alone will I reveal the rationale for the Red Heifer.'"

35. See also *HaYom Yom*, entry Teves 2.

36. *Bamidbar Rabbah*, at the beginning of *Parshas Chukas*; see *Rashi*, beginning *Parshas Chukas*. See also *Rambam, Mishneh Torah*, the conclusion of *Hilchos Mikvaos*.

37. *Shabbos* 21b.

their lives for G-d, His Torah, and His *mitzvos*. Self-sacrifice by nature goes beyond the limits of understanding.

Comparable ideas apply with regard to the Chanukah miracle. By definition, every miracle transcends the bounds of both nature and knowledge. In addition, the Chanukah miracle is unique in that it was wrought “to show G-d’s love for the Jewish people”³⁸ – a love which is not bound by the limits of reason.

Since the miracle of the oil reveals a connection between the Jews and G-d that transcends all limits – that He cherishes them beyond all limitations – our Sages desired that the fundamental celebration of Chanukah reflect this bond. Therefore, they ordained that the primary *mitzvah* of Chanukah is kindling lights³⁹ commemorating the miracle which transpired with the cruse of oil – and not the recitation of the prayers *Hallel* and *VeAl HaNisim*, which praise and thank G-d for the military victory – for it is specifically the miracle of the cruse of oil that points to the transcendent bond which the Jews share with G-d.⁴⁰

Accordingly, we can appreciate why the light of the Chanukah lamps are not an intermediary to reach another goal, but have a self-contained purpose. They reflect the Jews’ innate bond with G-d’s Essence. That itself is their purpose; it cannot be said that they are to be kindled for any other purpose.

דעם אויבערשטן און זיין תורה און מצוות, וואס דער גאנצער ענגן פון מסירת נפש איז העכער פון שכל.

אזוי אויך אין דעם גס חנוכה - אויסער דעם וואס יעדער גס איז העכער פון טבע און שכל - האט דער אויבערשטער דורך דעם גס באוויזן זיין באזונדערן פארבונד מיט אידן: “להראות חבתם של ישראל”, וואס איז העכער פון די גרענעצן פון שכל.

און ווייל דער גס מיטן פך השמן באווייזט אויף דעם פארבונד פון אידן מיט דעם אויבערשטן אין אן אופן וואס איז העכער פון יעדער מאס און הגבלה (“חבתו של ישראל”), דערפאר האבן די חכמים מתקן געווען דעם עיקר המצוה פון חנוכה צו אנציינדן נרות⁴¹ ווי א זכר צום גס פון פך השמן (און ניט דעם ענגן פון הלל והודאה אויף דעם גס פון מנצח זיין די מלחמת היונים), באווייזן דעם פארבונד פון אידן מיט דעם אויבערשטן, העכער פון יעדער מדידה והגבלה.⁴²

לויט דעם ווערט פארשטאנדיק וואס נרות חנוכה איז זייער ליכטיקייט ניט קיין מיטל צוליב עפעס, נאר דער תכלית איז אין זיי אליין, ווייל זיי ווייזן אויף דעם פארבונד מיטן אויבערשטן, אויף עצמות, במילא קען מען ניט זאגן, אז זיי זיינען צוליב עפעס אן אנדער זאך חס ושלום.

38. See *Pnei Yehoshua* and *Rosh Yosef to Shabbos* 21a; the Responsa of *Chacham Tzvi*, responsum 87. In those sources, it is explained that the *Menorah* could have been kindled with impure oil, because communal offerings supersede the restrictions brought about by impurity. However, G-d performed the Chanukah miracle to demonstrate His unbounded

love for the Jewish people.

39. See *Tosafos, Sukkah* 46a, s.v., *haroeh; Magen Avraham* 676:1, and commentaries; the gloss of the *Tzaphnas Paneach* to the *Mishneh Torah, Hilchos Chanukah* 3:3.

40. This concept is also reflected in the number of lights kindled: eight, for as explained above, the

number eight is associated with a transcendent dimension. Similarly, it is reflected in the fact that it is the universal custom to observe this *mitzvah mehadrin min hamehadrin*, in the most careful and beautiful manner. See *Likkutei Sichos*, Vol. I, p. 92.

41. *Taanis* 7b.

Three Types of Light

7. As mentioned above, in general, the purpose of the *Shabbos* candles, the lamps of the *Menorah*, and the Chanukah candles is to produce light. Our Sages say,⁴¹ “There is no light other than the Torah, as it is written,⁴² ‘A *mitzvah* is a candle, and the Torah, light.’” The illumination produced by all these three types of lights refers to the Torah. However, there are several different levels of Torah study, which on the whole are alluded to by these three types of lights, i.e., the three types of lights represent three different approaches to studying the Torah.

One of the purposes of Torah study is to learn the laws concerning the *mitzvos* so that one knows how they should be fulfilled. The general and internal motivation for this mode of Torah study is reflected by our Sages’ statement,⁴³ “the Torah brings peace to the world,” i.e., the observance of the *mitzvos* engenders peace and stability within the world at large. This parallels the *Shabbos* candles, which are kindled for the sake of “peace in the home.”

Another purpose of Torah study is to connect the Jewish people with G-d.⁴⁴ This parallels the lamps of the *Menorah* in the Sanctuary, which served as testimony that the Divine Presence rests within the Jewish people.

The highest level of Torah study is *Torah lishmah*, the study of Torah for its own sake, without any other intent;⁴⁵ this relates to the level of Torah as it is bound with G-d’s Essence.⁴⁶ And with regard

ז. ווי געזאגט פריעה, איז גרות שבת, גרות המקדש און גרות חנוכה, איז זייער ענגן - אור.

די גמרא זאגט⁴¹: ואין אור אלא תורה שנאמר כי נר מצוה ותורה אור. פון דעם קומט אויס, אז דער אור פון די אלע דריי אויבנדערמאנטע סוגים גרות איז - תורה. נאר אין תורה גופא זיינען פאראן כמה מדריגות, וואס בכללותם ווערן זיי גרמז אין די דריי סארטן גרות:

לימוד התורה בכדי צו וויסן ווי צו מקיים זיין מצוות, לדעת את המעשה אשר יעשו, וואס - בכללות ובפנימיות - איז דאס דער ענגן התורה שעושה שלום בעולם - גרות שבת, וואס זיינען צוליב שלום בית.

לימוד התורה וואס דורך דעם פארבינדן זיך אידן מיטן אויבערשטן⁴² - גרות המקדש, וואס זיינען אן עדות אז די שכינה ריט צווישן אידן.

לימוד התורה “לשמה”, לשם התורה עצמה, אן זייטיקע תכליתים, וואס דאס איז תורה ווי זי איז פאראייניקט מיט עצמות⁴³; וואס

42. *Mishlei* 6:23.

43. *Sifri Bamidbar* 6:26, quoted by *Rambam* at the conclusion of *Hilchos Chanukah*. See also the *maamar* entitled *Heichaltzu* and its explanation in *Likkutei Torah, Bamidbar*, p. 85d ff, which explains our Sages’ statement (*Sanhedrin* 99b), “Whoever occupies himself with the Torah for its own sake brings about peace...” See *Heichaltzu*, 5659, ch. 32.

44. See *Zohar*, Vol. III, p. 73a. See also *Tanya*, the end of ch. 5, and chs. 52 and 53.

45. To explain the difference between the second and third approaches: The second approach involves a person studying in order to connect himself with G-d. In a complete sense, this cannot be termed studying *Torah lishmah*, the study of Torah for its own sake. On the contrary, the per-

son is studying for *his* own sake – to connect his soul with G-d.

On the third level, the person is not seeking to connect with G-d; he appreciates the essential connection the Torah shares with G-d and studies as an expression of that connection.

46. See *Tanya*, ch. 23, and the notes of the *Tzemed Tzedek* to that chapter.

to G-d's Essence (and similarly with regard to the Torah, which is one with G-d's Essence), it is impossible to say that He exists for a purpose outside of Himself. This dimension is paralleled by the Chanukah lights.⁴⁷

אין עצמות - ובמילא אויך אין תורה ווי זי איז איין זאך מיט אים - איז נישט שייך צו זאגן וועלכן עס איז אנדערן תכלית חס ושלום אויסער אים אליין - גרות חנוכה.⁴⁷

The Potential is Sufficient

8. As stated above, publicizing the Chanukah miracle is merely an incidental factor, and is not the fundamental purpose of kindling the Chanukah lights. This concept is not in contradiction to the law that states that if a person kindles Chanukah lights in a place where they will not be seen by others, e.g., higher than 20 cubits,⁴⁸ or at time when they will not be seen,⁴⁹ he is not considered to have fulfilled the *mitzvah*.

To explain: The *mitzvah* of kindling Chanukah lights is to kindle a light that in and of itself illuminates and could provide light for people to see.⁵⁰ (This light must also – as an initial preference – be positioned in a place where it can publicize the Chanukah miracle.) There is, however, no necessity that people actually *see* the Chanukah lights. All that is necessary is that the candles produce a light which *can* be seen by others.⁵¹

ח. הגם אז פרסומי ניסא איז נאר אן ענין נוסף צו דער עיקר המצוה פון גר חנוכה אליין, איז אבער דערצו נישט קיין סתירה פון דעם דין⁴⁷ אז אויב מען צינדט די גרות חנוכה אין אן ארט (העכער פון צוואנציג איילן, וואו א מענטשלעך אויג קען נישט שולט זיין) אדער אין א צייט⁴⁸, וואס עס קען נישט זיין קיין פרסומי ניסא - איז מען די מצוה נישט מקיים. ווייל דער גדר פון דער מצוה הדלקת גר חנוכה איז - אז דער אור מצד זיך זאל זיין אן אור המאיר, א לייכטנדיקע לייכט לבני אדם⁴⁹ (און לכתחלה אויך אין אן אופן פון פרסום), ס'איז אבער נישט קיין מוז אז דעם אור זאלן טאקע מענטשן - בפועל מקבל זיין, נישט מער וואס דער אור דארף זיין אלא אור אז מצד דעם אור לייכט ער צו מענטשן.⁵⁰

47. On this basis, it is possible to also clarify the statements of *Ramban* in the name of the *Midrash* in his commentary at the beginning of *Parshas Behaalos'cha*, which mention that the lamps of the *Menorah* always point to the center of the *Menorah*. *Ramban* explains that this passage refers to the Chanukah lights, and as such, the question arises: What is the connection of the Chanukah lights to the center of the *Menorah*?

The Hebrew word translated as “center,” *pnei*, also means “inner dimensions.” The Chanukah lights, refer to the Torah as it is united with G-d's Essence, revealing solely the Torah's inward dimension. See *Tanya*, *Kuntres Acharon*, the essay beginning *David zemiros keris lihu*.

48. *Shabbos 22a* and *Rashi's* commentary. See also *Rambam*, *Hilchos Chanukah 3:3, 4:12*.

49. See *Beis Yosef*, *Orach Chayim; Maharshal; Magen Avraham; Chemed Moshe*; and others, the conclusion of sec. 672.

50. Similar to the *Menorah*, which the Torah (*Bamidbar 8:2*) states must “shine.”

51. To cite a parallel: With regard to the mixture of oil and flour for the meal offerings, our Sages explain (*Menachos 103b*) that although the Torah ordains that they should be mixed together, as long as they are *fit* to be mixed together, after the fact, the offering is acceptable even though the flour and oil were not

actually combined. Similarly, as long as the Chanukah lamps are kindled in a manner that enables their light to be seen, it is not necessary for others to actually perceive it.

The concepts explained in the text above can be extended to serve as the basis for the interpretation of the difference of opinion between our Sages (*Shabbos 21b*) as to whether it is permissible to derive benefit from the Chanukah lights. The opinion which permits deriving benefit maintains that the light of the Chanukah lights, though transcendent in nature, also produces benefits that can be appreciated within the natural order, the *Seder Hahishtalshelus*.

The opinion which maintains – and

To Reveal What Cannot Be Revealed

9. The inner reason that it is necessary for the Chanukah lamps to produce light which can be seen by everyone, to the extent that they attract public notice, can be explained as follows: The loftiest levels of G-dliness, not only those which transcend the natural order, the *Seder Hahishtalshelus*, but even the Essence of G-d Himself – must be drawn down to this material realm.⁵² The G-dliness drawn down transcends the measures and limits of all the worlds. Nevertheless, the ultimate intent is that it be drawn down in a manner that will enable it to permeate and be internalized even within our material frame of reference.

There is a parallel to this in our Divine service. The fundamental intent of the power of *mesirus nefesh*, and the essential bond between a Jew and G-d, is not merely to serve as an intermediary, a means to arouse and illuminate our revealed powers of intellect and emotion. The fundamental purpose is the *mesirus nefesh* itself and the bond with G-d which is established through it. Nevertheless, in the most complete sense, *mesirus nefesh*

ט. דער טעם פֿינמי אויף דעם וואס די גרות מוזן מצד זיך אליין זיין גרות מאירים צו אלעמען ביז אין אן אופן פון פֿרסום: די העכסטע מדריגות אין אלקות, אויף די וואס זיינען העכער פון סדר השתלשלות, ביז עצמות אין סוף ברוך הוא, דארף מען ממשיך זיין למטה⁵². זיי זיינען טאקע לגמרי העכער פון וועלכן עס איז גדר מדידה און הגבלה פון עולמות. אבער אפילו די העכסטע מדריגות דארפן נמשך ווערן אין אזא אופן אז דער מטה זאל זיי קענען נעמען.

אזוי איז עס אויך אין עבודה: דער כח פון מסירת נפש און די עצמות דיקע צוגעבונדקייט פון א אידן מיט דעם אויבערשטן איז ניט זיין עיקר ענין צו זיין אן אמצעי, א מיטל צו מעורר זיין און באליקטן די כחות הגלויים. תקליתו איז די מסירת נפש גופא, דער פארבונד מיטן אויבערשטן, דער כח המסירת נפש דארף אבער זיין אין א

which is accepted as *halachah* – that it is forbidden to benefit from the illumination produced by the Chanukah lights maintains that the purpose of their light is not to affect change with regard to the world and our immediate temporal concerns, for that type of light transcends the natural order, the *Seder Hahishtalshelus*. Even when it does bring about change within the world, it essentially remains removed and distinct from ordinary worldly matters.

(Both of these concepts are reflected in the nature of oil which is used for Chanukah lamps: Oil permeates all objects. Simultaneously, it does not become mixed with any other liquid.) Since this transcendent light does not enclothe itself within the world and adapt itself to its limits, the process of transmission to lower

levels does not cause it to undergo contraction.

This can be connected to *Ramban's* statements (in his commentary to the beginning of *Parshas Behaalos'cha*) that the Chanukah lights and the Priestly Blessing will never be nullified. The Chanukah lights and the Priestly Blessing share a common factor; they both draw down a light which transcends the natural order, the *Seder Hahishtalshelus*.

(This points to another connection between the two. The commemoration of Chanukah in our prayers is through the recitation of *Hallel*, and the addition of the prayer *Al HaNissim* in the blessing *Modim*. The Priestly Blessing is also recited after the blessing *Modim. Hodo'ah*,

acknowledgment of G-d's kindness, is thematically related to the two, because the transcendent light which they convey cannot be grasped and appreciated; all that we can do is to acknowledge its influence.)

The transcendent light which the Chanukah lights and the Priestly Blessing draws down does have an effect within the world. Nevertheless, this effect is not bound by the limits of our world. On the contrary, it follows the pattern of “His word runs most swiftly” (*Tehillim* 147:15) and is revealed in an unlimited manner, as explained in *Likkutei Torah*, the conclusion of *Parshas Korach*.

52. This transforms our lowly world into a dwelling for G-d, a place where His Essence is revealed. See *Tanya*, ch. 36.

should also be openly apparent, so much so that it is capable of affecting our revealed powers, spurring them to deeper involvement in the Torah and its *mitzvos*, for as explained in *Tanya*,⁵³ the observance of the Torah and its *mitzvos* is dependent on *mesirus nefesh*. Nevertheless, even when, Heaven forbid, a person's *mesirus nefesh* does not have a direct effect on his observance of the Torah and its *mitzvos* (as it is possible that a Chanukah lamp will not actually provide light for another person), there is nothing lacking in the *mesirus nefesh* per se. There is only a lack in the person's revealed powers; they are not sufficiently developed to be affected by the *mesirus nefesh*.⁵⁴

However, this lack does not detract from a person's *mesirus nefesh*; that power was aroused and expressed. The power of *mesirus nefesh* exists intact within all Jews as an inherent potential, as our Sages state,⁵⁵ "A Jew, even though he sins, remains a Jew." In this instance, however, the *mesirus nefesh* exists not only as an inherent potential, rather it has been set alight and activated.

What Exile Cannot Obstruct

10. On the basis of the above, we can appreciate a wondrous factor which distinguishes the Chanukah lights from all other *mitzvos*. With regard to all the other *mitzvos*, there is a possibility that a non-Jew will prevent a Jew from observing them. Even with regard to the three *mitzvos*

גילוי דיקן אופן, ביו אז ער זאל קענען ווירקן אויף די כחות הגלויים צו מקיים זיין תורה און מצוות, ווי ס'איז מבואר אין תנ"א"י, אז דער קיום פון תורה ומצוות איז תלוי אין מסירת נפש. נאר אפילו אויב די מסירת נפש בגילוי ווירקט ניט חס ושלום בפועל אויף צו מקיים זיין תורה ומצוות (פונקט ווי ביי גר חנוכה ווען ער איז בפועל ניט מאיר צו מענטשן), איז עס ניט קיין חסרון אין דער מסירת נפש. נאר ס'איז א חסרון אין די כחות הגלויים וואס זיי זיינען ניט כלים צו באווירקט ווערן פון דער מסירת נפש,⁵³ אבער די מסירת נפש האט ער אנגעצונדען [ניט נאר וואס עס איז בא עם אלעמאל גאנץ בכח, כמאמר רז"ל⁵⁴: "ישראל אף על פי שחטא ישראל הוא"].

י. על פי זה וועט מען פארשטיין וואס מיר געפינען אין מצוות גר חנוכה א דבר פלא, מיט וואס זי טיילט זיך אויס פון אלע מצוות. אלע מצוות זיינען אויסגעשטעלט אזוי אז עס איז מעגלעך אז א גוי זאל שטערן און ניט דערלאזן זיי צו מקיים זיין. אפילו די דריי מצוות

53. *Tanya*, the conclusion of ch. 25.

54. To cite an example of how a person's essential powers may not affect his conscious self. Our Sages (*Berachos* 63a, see *Ein Yaakov*.) say that a thief calls upon G-d before breaking into a home. On one hand, his faith is aroused and revealed, as reflected in his calling upon G-d. Simultaneously, this arousal does not affect his conscious powers

of thought and feeling. On the contrary, he uses them to act against G-d's will and steal.

A similar concept can apply with regard to *mesirus nefesh*. It is possible that a Jew who gives up his life *al kiddush HaShem*, to sanctify G-d's name, may be lax in the observance of a particular *mitzvah*, for his revealed powers have not been affected. *Tanya* (ch.

18) states that even the most base and unrefined individuals are prepared to sacrifice their lives *al kiddush HaShem*. Nevertheless, their self-sacrifice, does not affect their revealed powers, and from the standpoint of those powers, they may remain base and unrefined. (See also *Kuntres HaAvodah*, ch. 5.) This is not the place for further discussion of the matter.

concerning which it is stated,⁵⁶ “You should die rather than transgress,” and a Jew is required to sacrifice his life; a non-Jew’s oppression can have an effect.

Consider: Although a Jew is obligated to sacrifice his life rather than transgress these three *mitzvos* and a non-Jew cannot cause a Jew to nullify their observance, he can prevent the Jew from fulfilling them. If the Jew will remain firm in his observance and sacrifice his life for them, he will be killed, and the *mitzvos* – even the *mitzvah* for which he is sacrificing his life – will no longer be able to be observed.

With regard to the *mitzvah* of Chanukah, by contrast, there is no way that a non-Jew can negate its observance. For as stated above, in an age when the non-Jews try to prevent the Jews from observing the *mitzvos*, a non-Jew cannot prevent the Jews from fulfilling this *mitzvah*. Even when any public observance is forbidden, our Sages⁵⁷ rule that it is sufficient to kindle the Chanukah lights on one’s dining room table. A non-Jew cannot prevent a Jew from doing that.⁵⁸

This factor can be explained on the basis of the concepts stated above. The *mitzvah* of kindling Chanukah lights reflects the connection of the essence of the soul with G-d’s Essence – a connection which cannot be affected by sin. As such, exile – which comes as a result of sin, as we say in our prayers,⁵⁹ “because of our sins, we were exiled from our land” – can have no effect upon this *mitzvah*; no one can negate its observance. A non-Jew can issue a decree preventing a Jew from kindling a Chanukah light that shines outside his home and illuminates the world; he cannot, how-

אויף וועלכע עס שטייט: “יִהְיֶה רָגְלְךָ וְאֵל יַעֲבוֹר,” אַז אַ אִיד אִיז מְחַוֵּב זִיךְ צו מוֹסֵר נַפְשׁ זַיִן אויף זײ, קען דאך דער נְכָרִי נִיט הָאָבֵן קײן שְׁלִיטָה צו מְבַטֵּל מַאֲכָן דִּי דְרִי מְצוּוֹת - דער גוי קען אָבֵעֵר מִלְחָמָה הָאָבֵן קִעֲגֵען דַּעַם קִיּוּם פֿון דִּי מְצוּוֹת. און אַז דער איד ווערט נִיט גִתְפַּעֵל און אִיז זיך מוֹסֵר נַפְשׁ אויף זײ, יִהְרֵג - אִיז דאך נִיטאַ אויך דער קִיּוּם הַמְצוּוֹה. אַנְדֶּערֶשׁ אִיז דִּי מְצוּוֹה פֿון גֵּר חֲנוּכָּה, צו וועלכער דער נִיט־אִיד הָאָט נִיט קײן צוּטְרִיט אויף צו מְבַטֵּל זַיִן זי, וואָרעם אָפִּילוּ אִין אַ צִיִּיט פֿון גְּזִירַת הַשְּׁמָה, רְחֻמָּא לְצַלָּה, קען דער גוי נִיט צַעשְׁטֶעֶרן דַּעַם קִיּוּם פֿון אָט דער מְצוּוֹה, ווייל אִין אַזאַ צִיִּיט אִיז דִּי מְצוּוֹת גֵּר חֲנוּכָּה אַז דער אִיד שְׁטַעלְט אַוועק דַּעַם גֵּר חֲנוּכָּה אויפֿן טִישׁ, ווי דער לְשׁוֹן הַגְּמָרָא אִיז: “מִנִּיחָה עַל שְׁלַחְנוּ וְדִיּוּ,” און דער נְכָרִי וועט אים נִיט שְׁטַעֶרן.

אִיז דער בִּיאור דערפֿון ווי גערעדט פֿרִיעֵר: ווייל דִּי מְצוּוֹה פֿון גֵּר חֲנוּכָּה בִּאוּוִיזֵט אויף דער הֶתְקַשְׁרוּת פֿון עֲצֻמוֹת הַנְּשֻׁמָּה מִיט דַּעַם אויבֶּערֶשְׁטֵן, מִיט עֲצֻמוֹת, אִיז עַס אַזאַ אָרֶט וואָס קײן חֲטָא קען נִיט אַנְרִירֵן, וּבְמִילָא קען דאָרט אויך נִיט זַיִן דער עֲנִין פֿון גְּלוּת וואָס ווערט פֿאַראַנדֶזאַכֵּט דוּרְךְ אַ חֲטָא (“וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ”), און דערפֿאַר קען קײנער דִּי מְצוּוֹה פֿון גֵּר חֲנוּכָּה נִיט מְבַטֵּל זַיִן. אַ גוי קען מער נִיט ווי אַרױסֶגֶעבֵן אַ גְּזִירָה און נִיט דערלֶאזֵן אַז דער אור הַמֵּאִיר פֿון גֵּר חֲנוּכָּה זאל לִיכְטֵן בַּחוּץ, אִין וועלט,

55. *Sanhedrin* 44a.

56. *Sanhedrin* 74a; *Shulchan Aruch*, *Yoreh De'ah* 157:1.

57. *Shabbos* 21b, which explains that in an era when non-Jews attempt

to stamp out the observance of the *mitzvah* of Chanukah lights, lighting a single candle on the dining room table with the intent of fulfilling the *mitzvah* is acceptable.

58. I.e., the non-Jews could not object to a person sitting down to a candlelit meal.

59. *Musaf* service for the festivals.

ever, thwart the fundamental fulfillment of the *mitzvah*, for the candles can be kindled within the home. As *Ramban* states,⁶⁰ “The candles of Chanukah will never be nullified.” The concealment of G-dliness which characterizes exile (and in a larger sense characterizes our material existence as a whole) cannot prevent the light of Chanukah from shining.

אָבער דעם עֶצֶם פֿון נַר חֲנוּכָה קען קײנער נײַט אָנרײַן. על דֶּרֶךְ ווי מ'האַט מִבְּאָר געווען אין פֿירוש הרמב"ם⁶⁰, אַז גֵּרוּת חֲנוּכָה "אײַנן בְּטײַלײַן לְעוֹלָם", זײ רײַט נײַט אָן דער גאַנצער העלם פֿון גְּלוּת, אָדער וועלט בְּכֻלָּל.

(משיחת נר ה' דחנוכה וש"פ מקץ,
זאת חנוכה, תש"כ)

60. At the beginning of his commentary to *Parshas Behaalos'cha*.

See the previous references to these statements in section 2 above.

בתוספת שם. (ט) שם כג, ב.	- אף שהוא בארצות וחומרות עולם הזה, עם כל זה הוא במגורי אביו רוצה לומר ביראת אביו שבשמים. ארץ כנען	(א) ווי אין גמרא אבער נאך מיט מער קישור ביניהם ראה שם. ואין כאן מקומו.
(כ) ועל דרך זה אין להקשות ממה שנתבאר לעיל מעלת נרות חנוכה מצד השלום שבהם (אלא שבחינת השלום שבנר חנוכה היא בחינה נעלית יותר מבחינת השלום שבנרות שבת), וכן מזה שעל ידי נרות חנוכה מבררין את השמן ומעלין הניצוצות שבו - כי ענינים אלו, הם דברים נוספים בנרות חנוכה. (ועל דרך הענין דפרסומי ניסא). אבל עיקר ענינים אינו למטרה אחרת, והתכלית הוא בהם בעצמם.	- ואפילו הוא בין הרשעים (כנען בידו מאוני מרמה), אינו לומד ממעשיהם. (ועל דרך זה פירש גם בתורה אור שם, שיש שני ארצות, אלא שבתורה אור מבאר בדרגא נעלית יותר: יחודא עלאה ויחודא תתאה). ונמצא שב' הארצות הוא ענין עבודת הצדיקים ועבודת התשובה, ושניהם בכתוב אחד.	(ב) שבת כא, ב.
(כא) ראה בכל זה בשולחן ערוך אדמו"ר הזקן סי' רס"ג סעיף י' ובמקומות המסומנים שם.	(ז) ערכין יג, ב. ראה לקוטי תורה תוריע כא, ד.	(ג) קהלת יעקב (לבעל המחבר ספר מלוא הרועים) בערכו. ומרומז (ככל הענינים דפנימיות התורה) גם בנגלה דתורה. כי היו עבדי שלמה שמרדו בו ונתערבו בין התרמודים (כדמשמע במסכת יבמות טז, ב), והמרידה בשלמה שישב על כסא ה' הוא ענין המרידה ופריקת עול מלכות שמים. - וגם מזה נראה מעלת נרות חנוכה על נרות המקדש, שהרי הגילוי דבית המקדש לא שלל את מציאות מרידת תרמוד, ואדרבה היא היתה שותפת בחורבן הבית (ירושלמי תענית פ"ד סוף ה"ה), ונרות חנוכה מכלים (אפילו) ריגלא דתרמודאי, מבטלות כל מציאותה (גם רגל בחינה היותר אחרונה) דפריקת עול.
(כב) שבת כג, ב.	(יא) ראה אגרת הקדש סוף סימן ל'. (יב) ריש יומא. וראה שבת קיח, ב. (יג) יבמות סג, א.	(ד) ריש פרשת בהעלותך.
(כג) שם כא, ב. ואף דצריך נר אחר להיכר - הרי גם באין נר שני מברך ומדליק (סוף סימן תרע"ח באחרונים).	(יד) ראה שולחן ערוך אדמו"ר הזקן (או"ח ריש סימן רסג) בטעם נרות שבת "שלא ישל בעץ או באבן כו' ועיקר כו' שאוכל אצלו". [וכל צרכי האדם נכללים בשם אכילה]. ועל פי הנ"ל בפנים בענין דעזר כנגדו יומתק המשך דברי הרמב"ם בהלכות חנוכה שם בטעם דנר ביתו קודם משום שלום ביתו "שהרי השם נמחק לעשות שלום בין איש לאשתו" וד"ק. כן יומתק מה שנקראו הנרות נר ביתו (והוצרך רש"י - שבת כג, ב - להוסיף ביאור "בשבת") ולא נר שבת.	(ה) ריש פרשת לך, ב. וראה ספר המאמרים ה'תש"ט ע' 183 הערה 1.
(כד) ראה במדבר רבה (פי"ט, ג): על כל אלה עמדתי ופרשה של פרה אדומה כו' רחוקה ממני. ושם (פי"ט, ו): אמר לו הקב"ה לך אני מגלה טעם פרה.	(טו) ברכות נג, א. שולחן ערוך אדמו"ר הזקן סי' חצר סעיף יז.	(ו) שו"ת הרשב"א ח"א סי' ט. וראה ד"ה ויהי ביום השמיני תש"ד באריכות.
(כה) ראה גם כן "היום יום" ב טבת.	(טז) במדבר ח, ב.	(ז) שמשמע זה קבעו גם ברכת רפואה בשמינית, כי רפואה הוא ענין התשובה, וכמבואר בד"ה וכל אדם לא יהיה להצמת צדק (אור התורה דרושי יוהכ"פ ע' א'תקנה) ודשנת תשכ"ג (סה"מ מלוקט ח"ה ע' טו). עיין שם.
(כו) במדבר רבה ריש פרשת חוקת. רמב"ם סוף הלכות מקואות.	(יז) שולחן ערוך או"ח סי' תרפא. האריך בזה בספר מועדים בהלכה להר' שמואל יוסף שי' זיין.	(ח) ראה לקוטי תורה דברים צב, ב. שה"ש ג, ב.
(כז) ראה תוספות ד"ה הרואה סוכה מו, א. מן אברהם יוש סימן תרע"ו ובנושאי כלים שם. צפנת פענח (להגאון מראגצוב) על הרמב"ם הלכות חנוכה פ"ג ה"ג.	(יח) שבת כב, ב. עיין ספרא הובא	(ט) השייכות בזה גם לפרשת וישב - ראה אור תורה להמגיד ויש פרשת וישב, שפירש: ארץ מגורי (לשון יראה) אביו
(כח) שזהו גם כן טעם מספר שמונה נרות חנוכה, שמשפר שמונה מורה על בחינה שלמעלה מהגבלה, כמבואר לעיל, וטעם מהדרין מן המהדרין, כמבואר בספר לקוטי שיחות ח"א ע'		

למעלה מהשתלשלות (שלכן ימי חנוכה תקנום בהלל והודאה, וברכת כהנים קבעו בברכת הודאה, כי אור שלמעלה מהשתלשלות אינו בגדר השגה ורק בבחינת הודאה לבד), ומכל מקום נמשכים ופועלים בעולם, אלא שאין המשכה מתצמצמת בהגבלות העולם, עד מהרה ירוץ דברו (כמבואר בלקוטי תורה סוף פרשת קרח).

(ח) דירה לו יתברך בתחתונים - כענין הדירה.

(ט) סוף פכ"ה.

(ז) ועל דרך גנבא אפום מחתרתא רחמנא קריא, שגם בשעה שאמונתו בה' מאירה בגילוי וקורא רחמנא, הוא עושה מעשה הגניבה בכחות הגלויים שלו. וכן אפשר שבשעת מסירת נפשו בפועל על קדוש השם, לא יזהר באיזו מצוה (ועדיין קל שבקלים הוא) מצד כחותיו הגלויים. [עייני קונטרס העבודה פ"ה. ואין כאן מקומו].

(זא) סנהדרין מד, א.

(זב) שולחן ערוך יורה דעה סי' קנז, א.

(זג) ריש פרשת בהעלותך. וראה לעיל סעיף ב.

רש"ל מגן אברהם חמד משה ועוד. כדוגמת המגורה שנאמר בה יאירו. (לו) דוגמא לדבר: כל הראוי לבילה אין בילה מעכבת בו (מנחות קג, ב). - על פי מה שכתוב בפנים, יובן גם טעם הפלוגתא (שבת כא, ב), אם מותר להשתמש באורה (דנרות חנוכה), שטעם המאן דאמר דמותר להשתמש הוא לפי שהאור דנרות חנוכה פועל ומשמש גם לענינים שבהשתלשלות. וטעם המאן דאמר דאסור להשתמש לאורה, וכן היא ההלכה, לפי שאין תכליתו של אור זה לשמש ולפעול בעולם, כי הוא למעלה מגדר השתלשלות, וגם כשפועל בעולם הוא בדרך נבדל (וב' ענינים אלו נרמזים בשמן: מפעפע בכל דבר, ומכל מקום אינו מתערב), שלכן אינו מתצמצם ומתמעט בהמשכתו, כי אינו בבחינת התלבשות.

ועל פי זה יומתק גם כן מה שכתב הרמב"ן (ריש פרשת בהעלותך), שגרות חנוכה וברכת כהנים אינן בטלים לעולם. כי שניהם - נרות חנוכה וברכת כהנים - צד השווה בהם:

92. (כט) תענית ז, ב.

(ל) ספרי הובא ברמב"ם סוף הלכות חנוכה. וראה לקוטי תורה ד"ה החלצו וביאורו בביאור מאמר רז"ל (סנהדרין צט, ב) כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בו.

(לא) זהר ח"ג עג, א. וראה תניא ספ"ה ופנ"ב נג.

(לב) ראה תניא פכ"ג. בהגהות הצמח צדק לשם.

(לג) ובזה יומתק גם כן מה שכתב הרמב"ן (ריש פרשת בהעלותך) בשם המדרש: "אבל הנרות (שלפירושו הכוונה לנרות חנוכה) לעולם אל מול פני המנורה". ולכאורה, מה שייך בנרות חנוכה אל מול פני המנורה? אלא שמרמז בו, בחינת התורה כמו שמיוחדת בעצמותו, שבחינה זו היא כולה פנים (ראה אגרת הקדש ד"ה דוד זמירות), פני המנורה.

(לד) שבת כב, א ופירוש רש"י שם. ראה גם כן רמב"ם הלכות חנוכה פ"ג ה"ג ופ"ד הי"ב.

(לה) עיין סוף סימן תרע"ב בבית יוסף

נדפס לעילוי נשמות הורינו
הרצליה בת ר' יצחק ומנוחה כהן ע"ה
ר' קלמן שמואל בן ר' יעקב ורחל גרוסמן ע"ה
גולדה מינדל בת ר' אדווארד ושרה גרוסמן ע"ה

ע"י

יעקב ורחל חנה כהן שיחיו

Dedicated in loving memory of
Herzliya bas Yitzchak & Menucha
Harriet Roslyn Cohen
Kalman Shmuel ben Yaakov & Rachel
Carl Samuel Grossman
Golda Mindel bas Edward & Sarah
Kathryn Grossman
of blessed memory

Devoted parents and exceptionally proud
grandparents and great-grandparents
They left a legacy of care and concern, joy and laughter.
May their memory be a blessing for their families

Yaakov & Karen Cohen

Potomac, Maryland

SICHOS IN ENGLISH